

Niepokalana

Nr 5 (102) listopad-grudzień 2019

*Drodzy Członkowie Wincentyńskiej Młodzieży Maryjnej w Polsce
i Czytelnicy „Niepokalanej”!*

Witam Was wszystkich na początku listopada z nadzieją, że jesienne chłody nie wprawiły Was w uciążliwe przeziębienie, czy inne dolegliwości. Mimo, że na zewnątrz robi się coraz zimniej, a dzień staje się coraz krótszy, to przecież jesień ma też swój urok i potrafi nas zaskakiwać pięknymi, słonecznymi i ciepłymi dniami. Myślę, że ta pora roku idealnie współgra z uroczystościami i wspomnieniami, jakie przeżywamy w listopadzie. Wszyscy Święci, wspominani 1 listopada, są jak te ciepłe promyki jesiennego słońca, które świecą, wywołują uśmiech i muskając nasze policzki przypominają nam prawdę o powszechnym powołaniu do świętości. Świętości, przy pomocy łaski Bożej, może dostąpić każdy z nas – co potwierdzają rzesze znanych i anonimowych, dawnych i współczesnych Świętych i Błogosławionych Kościoła Katolickiego. Kiedy 2 listopada wspominamy wszystkich wiernych zmarłych i modlimy się za tych, którzy w czystcu przygotowują się do chwały nieba, udziela nam się nastrój zadumy i refleksji towarzyszący raczej pochmurnym i chłodnym dniom jesieni. Chciałabym, żeby ta refleksyjna aura jesieni skłoniła nas wszystkich do chwili zastanowienia nad naszym dotychczasowym życiem – jak wygląda nasze staranie o świętość?

W listopadzie przypada także ważna – dla nas Polaków – kolejna rocznica odzyskania przez Polskę niepodległości. Nasi przodkowie przez cały okres zaborów, a także w latach 1918 – 1921, wyrzekając się własnego bezpieczeństwa, dobrobytu, a także życia podarowali nam bezcenny „Prezent” jakim było wolne Państwo Polskie, o którego wolność co chwilę musiały walczyć kolejne pokolenia Polaków, składając jakże często ofiarę z własnego życia. Pamiętajmy o tym, że nasza wolność jako Polaków i istnienie naszego Państwa to wielki dar, o który każdy z nas codziennie powinien się troszczyć, by poprzez to wyrazić swoją wdzięczność i szacunek wobec tych wszystkich, którzy podarowali nam niepodległą Polskę.

„Jeśli pytamy o miejsce patriotyzmu w Dekalogu, to odpowiedź jest jednoznaczna: wchodzi on w zakres czwartego przykazania, które zobowiązuje nas, aby czcić ojca i matkę. Jest to ten rodzaj odniesienia, który język łaciński wyraża terminem *pietas*, podkreślając wymiar religijny, jaki kryje się w szacunku i czci należnym rodzicom. Mamy czcić rodziców, gdyż oni reprezentują wobec nas Boga Stwórcę. Dając nam życie uczestniczą w tajemnicy stworzenia, a przez to zasługują na cześć podobną do tej, jaką oddajemy Bogu Stwórcy. Patriotyzm zawiera w sobie taką właśnie postawę wewnętrzną w odniesieniu do ojczyzny, która dla każdego prawdziwie jest matką (...) Patriotyzm oznacza umiłowanie tego, co ojczyste: umiłowanie historii, tradycji, języka, czy samego krajobrazu ojczystego.” (Jan Paweł II *Pamięć i tożsamość*, s. 71–72)

Na koniec życzę Wam i sobie owocnego, pełnego pokoju i u boku Matki Bożej, przeżycia Adwentu, który rozpoczynamy 1 grudnia! Cześć Maryi!

Marlena Łopatka

Przewodnicząca WMM w Polsce

Drodzy Czczyciele Maryji!

W tym krótkim słowie, w najnowszym numerze *Niepokalanej*, chcę zaapelować do Was w sprawie naszej modlitwy wspólnej. Ostatnio miałem okazję rozmawiać w kilku wspólnotach na ten temat. Wnioski, które mi się nasunęły są dla mnie zastanawiające. Muszę przyznać, że jeśli chodzi o zaangażowanie w modlitwę wspólną, a więc animowanie nabożeństw czy rekolekcji, to nie mamy z tym problemu. Wiele naszych wspólnot postępuje w parafiach, pomagając w animowaniu modlitwy różańcowej, Drogi Krzyżowej, pomagamy też w niedzielnej Eucharystii. W ramach naszej formacji odbywa się także wiele spotkań rekolekcyjnych, na których nie brakuje okazji do modlitwy. Chciałbym jednak zwrócić Wam uwagę na naszą prywatną modlitwę za wspólnotę i za dziecko, które podejmuje nasze Stowarzyszenie. Ilu z nas, w swoich prywatnych modlitwach prosi Boga za Stowarzyszeniem? Ilu z nas modli się wzajemnie za siebie?

Moi drodzy bardzo Was proszę, abyśmy podjęli trud modlitwy prywatnej. Abyśmy znaleźli sposoby na wzajemne mobilizowanie się to tego, by prywatnie zaangażować się w modlitwę tak, aby siłą naszego ruchu była nasza indywidualna relacja z Bogiem.

Idąc za głosem św. Wincentego, musimy stać się ludźmi modlitwy, bo wtedy będziemy zdolni do wszystkiego. Jeśli naprawdę chcemy podjąć wielkie dzieła Boże, musimy nieustannie wstuchiwać się w Jego głos. Proszę Was dziś o podjęcie wspólnego wysiłku codziennej modlitwy za nasze Stowarzyszenie.

W czasie mojej wizyty w Gnieźnie, rozmawiałem z kilkoma osobami na temat potrzeby otoczenia modlitwą naszych działań. W tym numerze *Niepokalanej* opiszemy jak nasze rozmowy przebiegły, jakie podjęliśmy zobowiązania i jak udało nam się je zrealizować.

Poczujmy się więc wszyscy wspólnotą zjednoczoną w modlitwie do naszego Ojca w Niebie.

Ks. Maciej Musielak

Dyrektor Krajowy WMM

Róża WMM

W ubiegłym miesiącu powstała inicjatywa szczególnej modlitwy we wszystkich intencjach Stowarzyszenia i Zgromadzenia Generalnego oraz w intencjach Kościoła. Inicjatywa ta przerodziła się w powstanie Wincetyńskich Róż.

Na czym polega modlitwa?

Na codziennym odmawianiu 10 różańca i rozważaniu przez miesiąc jednej przydzielonej tajemnicy- wraz z nastaniem kolejnego miesiąca zmienia się tajemnica do rozważania. Jedną Różę tworzy 20 osób, co oznacza, że wspólnie każdego dnia odmawiany jest cały różaniec.

Kto może stać się częścią Róży?

Częścią Róży może być każdy, kto chce modlić się w intencjach Stowarzyszenia i intencjach Kościoła.

Jeśli chcesz stać się członkiem Róży, napisz do nas informację:

Fb : Wincentyńska Młodzież Maryjna JMV; Mail: anna.tanas@interia.eu

WAŻNE! Poszukujemy jeszcze 7 chętnych osób, które podjęłyby się modlitwy. Wtedy w pełni zakwitnie trzecia Wincentyńska Róża.

Kim jest założycielka Żywego Różańca?

Paulina Jaricot urodziła się 22 lipca 1799 r. w Lyonie we Francji, jako córka bogatego przemysłowca. W rodzinie otrzymała staranne wychowanie religijne. Na jej głębokie nawrócenie miały wpływ dwa wydarzenia: pierwszym z nich był upadek z wysokości, po którym Paulina zaczęła codziennie czytać Pismo Święte i każdego dnia uczestniczyć we Mszy Św. Drugim było kazanie pewnego jezuita, po którym zdecydowała się porzucić światowe przyjemności i podjęła prosty sposób życia- służbę Bogu i ubogim. Rok później, złożyła prywatny ślub czystości i wstąpiła do świeckiego zakonu św. Dominika. Odwiedzała biedne lyońskie rodziny, rozdając im jałmużnę. Kochała Jezusa ukrytego w Najświętszym Sakramencie i z gronem dziewcząt w swoim wieku, założyła Stowarzyszenie Wynagrodzicielek Najświętszego Serca Pana Jezusa. Paulina, zaangażowana w życie Kościoła, dowiedziała się o tragicznej sytuacji dzieci w Chinach, które umierały z głodu. Chcąc im pomóc, utworzyła koła misyjne, w które chętnie zaangażowały się robotnice zakładu przemysłowego, odkładając drobne sumy z tygodniowych zarobków. Jej pomysł spotkał się ze sporym zainteresowaniem i wkrótce powstało wiele kół, tworząc fundusz na działalność misyjną Kościoła i rozkrzewianie wiary. Kilka lat później jej dzieło było w pełnym rozkwicie i zostało przejęte przez zarząd Specjalnej Rady. Oznaczało to odsunięcie Pauliny od kierowania całą inicjatywą. Było to dla niej niezwykle bolesne przeżycie. Postanowiła więc otoczyć misje modlitwą różańcową. Zorganizowała piętnastoosobowe grupy, które rozważając 15 tajemnic życia Jezusa i Maryi, miały wspierać Dzieło tą piękną modlitwą. W ten sposób powstał Żywy Różaniec. Paulina, widząc pogarszającą się sytuację społeczną we Francji, zaczęła szukać sposobu rozwiązania problemu zubożałych rodzin robotniczych. Postanowiła cały majątek zainwestować w fabrykę zarządzaną przez samorząd robotników, ze sprawiedliwymi płacami, brakiem wyzysku i pomocą socjalną. Nie posiadała jednak wystarczającej sumy pieniędzy, dlatego nawiązała kontakt z bankierami. Niestety wykorzystali oni dobre zamiary Pauliny dla własnych korzyści. Założycielka Żywego Różańca do końca życia spłacała długi, pogrążona w ubóstwie, chorobie i całkowitym opuszczeniu. Założone przez Paulinę Jaricot Dzieło Rozkrzewiania Wiary, już po trzech latach liczyło 2 tys. członków. Od 1922 r. ma ono status Dzieła Papieskich i obecne jest w 144 krajach świata. Natomiast koła Żywego Różańca po kilku latach działania liczyły ponad milion uczestników. Choć Paulina uważała się tylko „za zapałkę wzniecającą ogień”, to jednak stała się założycielką jednego z największych misyjnych dzieł w Kościele.

Anna Tanas

WMM Kobylany

Cześć Maryi!

Jesteśmy grupą z Kobylan z Prowincji warszawskiej. Kobylany to mała miejscowość w województwie świętokrzyskim. Nasza grupa liczy 14 osób. Spotykamy się w każdy piątek, aby przygotować oprawę liturgiczną niedzielnej Mszy Świętej. Gramy na wielu instrumentach, w tym na gitarze oraz na kotle i śpiewamy wspólnie pieśni.

Następnie mamy spotkania formacyjne naszego Stowarzyszenia. Dodatkowo po spotkaniu, prowadzimy naukę gry na gitarze. Uczestniczymy również w rekolekcjach, które odbywają się na Tamce, w Warszawie. Ponadto angażujemy się w życie naszej parafii, poprzez pomoc w organizowaniu różnych uroczystości, takich jak bierzmowania, komunie i inne święta. Aktualnie pracujemy nad przygotowaniem kiermaszu, ponieważ co roku własnoręcznie robimy ozdoby na święta Bożego Narodzenia.

Karolina Szostak

Z PROWINCJI CHEŁMINSKO-POZNAŃSKIEJ

WMM Gniezno - Rekolekcje

W dniach od 18-20 października w Gnieźnie, odbyły się rekolekcje pod hasłem „Maryjo Tobie się zawierzam”, w których wzięła udział nie tylko nasza wspólnota WMM Gniezno, ale także wiele innych grup takich jak Wolsztyn, Wągrowiec, Poniec. Rekolekcje są dla nas za każdym razem bardzo owocnym czasem, pełnym radości, śpiewów, adoracji Pana Jezusa, spędzania wspólnie czasu oraz spotkań ze wspaniałymi gośćmi. Tym razem, jednym z naszych gości był Pan Adrian Pakuła, który opowiedział nam swoje świadectwo i przygotował nas do całkowitego zawierzenia się Matce Bożej. Kolejnym wspaniałym gościem był Ks. Maciej Musielak, który wygłosił konferencję o elementach zawartych na Cudownym Medaliku, skupiając się szczególnie na sercu Maryi.

Jestem Cały Twój! Jestem Cała Twoja!

Za ten czas Chwała Panu!

WMM Gniezno - Noc Świętych

Jak co roku, gnieźnieńska grupa młodzieży wzięła udział w Nocy Świętych, organizowanej 31 października, jako alternatywa dla Halloween. Nie zabrakło postaci świętych wincentyńskich wraz z przyniesionymi przez młodzież relikwiami.

Misyjny Dzień Radości w Poznaniu

Dzieci z Prowincji Chełmińsko-poznańskiej miały okazję do spotkania z Misjologicznym Kołem Akademickim, którego członkowie opowiedzieli o swojej służbie. Uczestnicy Dnia Radości obejrżeli filmik z pozdrowieniami, nagrany specjalnie dla nich, przez grupę Dzieci Maryi z Kazachstanu. Podczas spotkania, odbyły się także warsztaty robienia różańca oraz tworzenia ołtarzyków dla Maryi. To spotkanie nauczyło nas, że jesteśmy postani do głoszenia misji miłości, gdziekolwiek się znajdziemy!

Opracowała: *Joanna Siejak*

WMM Odporyszów

Dnia 6 października, u stóp Matki Bożej Zwycięskiej w Odporyszowie, pięcioro członków WMM przyjęło Cudowny Medal, chwytając tym samym Matkę Bożą za rękę, jako Jej Dzieci.

Jest to początek formacji w Stowarzyszeniu, a uroczystość ta była uwieńczeniem rocznych przygotowań. W tym dniu również, grupa powitała nowego opiekuna ks. Jarostawa Wojewódkę CM.

Młodzież wspomina ten dzień następująco:

Przyjęcie medalu oznacza dla mnie całkowite oddanie się Matce Bożej. Czuję Jej obecność codziennie np. gdy się modlę lub podczas służby na Mszy Św., jako ministrant. To co utkwilo mi w pamięci z tego dnia, to to jak bardzo dumni byli ze mnie rodzice. Adrian

Medal, który przyjąłem jest symbolem oddania mojego serca Stowarzyszeniu- mimo, zdarzających mi się nieobecności na spotkaniach. W pamięci utkwilo mi wspólne, uroczyste odmówienie Aktu Oddania oraz odśpiewanie Hymnu. Po tym wydarzeniu wyraźnie czuję obecność Maryi. Wiem, że jest przy mnie i że przy Niej jestem bezpieczna. Patrycja

Przyjęcie Cudownego Medalu na różowej wstążce oznacza dla mnie to, że Matka Boża jest przy mnie i czuwa przez cały czas. Jest obecna nawet w najtrudniejszych chwilach dla mnie i mojej rodziny. Najbardziej z tego wydarzenia zapadło mi w pamięć, jak wspólnie mówiliśmy Akt Oddania, a przez to oddawaliśmy się w opiekę Matki Bożej. Paulina

Gratuluje osobom, które przyjęły Medal w tym roku oraz tym, którzy przyjęli go wcześniej. Pamiętajcie, że najlepszy czas, żeby rozwinąć skrzydła i pokazać swoje talenty to właśnie teraz, a najlepszym towarzyszem jest zawsze Maryja.

Przez Maryję do Jezusa!

Paulina Grzesik

WMM Smęgorzów

Przed uroczystością Wszystkich Świętych, nasza grupa WMM zajęła się sprzątnięciem zaniedbanych grobów w parafii.

Wielki podziw należy się najmłodszym członkom Stowarzyszenia, którzy wraz z najstarszymi, ochoczo i z rozradowanym sercem, dekorowali kwiatami posprzątnane już groby.

Wielkie podziękowania, należą się także rodzicom członków naszej grupy, którzy zaangażowali się w pracę i wzbogacili ją swoimi pomysłami.

TAKA INICJATYWA OTWIERA NASZE SERCA NA ODROBINĘ DOBROCI. TO WIELKI DAR Z SIEBIE !!!

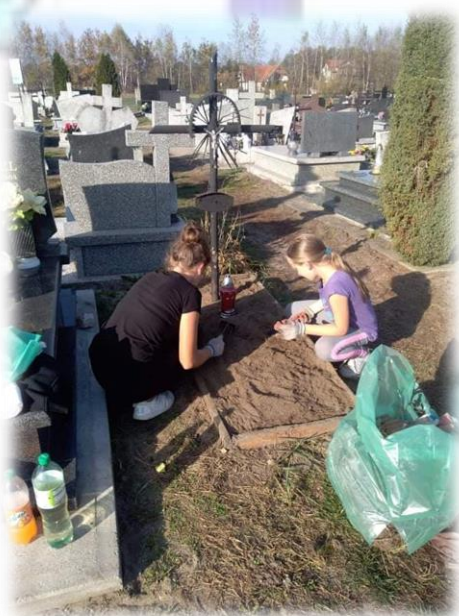
Możemy ofiarować nasz trud w intencji pokuty, aby Miłosierny uczynił nas zdolnymi do bycia świętymi w zwykłych rzeczach.

Uroczystość Wszystkich Świętych do tego nas właśnie wzywa!

PAMIĘTAJMY, ŻE KOMU ZA ŻYCIA POMOŻEMY, TEN CZĘSTO ANONIMOWY I JUŻ ZBAWIONY, POMOŻE NAM KIEDYŚ PO ŚMIERCI...

POZDRAWIAMY,

WMM SMĘGORZÓW ☺

REKOLEKCJE DLA STARSZYCH CZŁONKÓW WMM

W dniach 18 - 20.10.19 w Warszawie, w domu prowincjalnym Sióstr Miłosierdzia na Tamce, odbyły się rekolekcje dla najstarszych członków Stowarzyszenia WMM w Polsce. Uczestniczyły w nich osoby z Prowincji Warszawskiej i Chełmińsko- poznańskiej. Rekolekcjom pod hasłem: „Z Maryją na drogach powołania”, przewodniczył ks. Damian Wyżkiewicz.

W sobotę wspólnie udaliśmy się do Świątyni Opatrzności Bożej oraz na otwarcie Królewskiego Ogrodu Światła w Wilanowie. Wystuchaliśmy konferencji ks. Damiana oraz spotkaliśmy się na wspólnej modlitwie różańcowej. Był to owocnie spędzony czas, dający możliwość integracji najstarszych członków Stowarzyszenia. Dziękujemy za ten wspaniały czas!

Oto świadectwo uczestników spotkania:

Podczas rekolekcji na Tamce, najbardziej podobały mi się konferencje prowadzone przez ks. Damiana, który wspaniale potrafi dotrzeć do ludzi młodych. Cieszę się, że na spotkanie przyjechała delegacja z Gniezna. To był cudowny i owocny czas.

Asia z Łukowa

Spotkanie to skłoniło mnie do dalszej refleksji nad moją wiarą oraz przyszłością. Bardzo podobało mi się poczucie wspólnoty oraz konferencje księdza.

Iza z Kielc

Cześć Maryjo! Te rekolekcje to szansa na integrację najstarszych członków stowarzyszenia WMM w Polsce. Był to wspaniały czas, podczas którego mogliśmy poznać funkcjonowanie pozostałych grup, wymienić się opiniami i pomysłami. Temat rekolekcji: „Z Maryją na drogach powołania” i przeprowadzone konferencje, skłoniły do zastanowienia się, co w naszym życiu jest najważniejsze i z czym wiąże się nasze powołanie. Były to pierwsze tego typu rekolekcje i mam nadzieję, że będzie takich więcej!

Iwona z Kobylan

Te rekolekcje były moim ogromnym pragnieniem. Samo spotkanie dało mi wiele radości, poczucie wspólnoty od pierwszych chwil. Bardzo się cieszę z nawiązanej przez nas współpracy i czekam na więcej!

Asia z Gniezna

Rekolekcje dla starszych członków WMM to świetna okazja, by uświadomić sobie, że życie w Stowarzyszeniu nie kończy się na liceum. Właśnie teraz możemy jeszcze pełniej służyć innym i z dojrzałością spoglądać na życie Maryji, które nieustannie nas zachwyca. Dziękuję za ten czas wspólnoty i modlitwy! Z niecierpliwością czekam na kolejne rekolekcje i zachęcam do udziału niezdecydowanych .

Ewelina z Gniezna

Z ŻYCIA WMM

- Działają już dwie Wincentyńskie Róże WMM. Potrzeba jeszcze 7 osób, aby rozkwitła trzecia Róża. Jeśli chcesz być jej częścią, koniecznie się z nami skontaktuj!
- Przypominamy o konkursie na zaprojektowanie hymnu i/lub logo najbliższego Zgromadzenia Generalnego, które odbędzie się w dniach 17-21.07.2020. Projekty można przysyłać na adres sekretarzwmm@gmail.com, do 1 grudnia br.
- W dniach 6-9 grudnia, odbędą się rekolekcje w Warszawie.
- 7 grudnia, odbędzie się kolejne spotkanie Zarządu WMM. Prosimy o modlitwę w intencji spotkania.
- 8 grudnia obchodzimy uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP, a zarazem patronalne święto naszego Stowarzyszenia. Z tej okazji życzymy wszystkim członkom, nieustannego zachwytu nad matczyną miłością Maryi, którą każdego dnia możemy odczuwać w swoim życiu. Niech Stowarzyszenie będzie dla nas Rodziną, w której z radością chcemy przebywać i nie boimy brać się za nią odpowiedzialności. Szczególnie w tym dniu, dziękujemy Maryi za dar Wincentyńskiej Młodzieży Maryjnej!

BIULETYN WINCENTYŃSKIEJ MŁODZIEŻY MARYJNEJ W POLSCE

Kontakt: niepokalana.jmv@wp.pl / ul. Warszawska 8, 31-155 Kraków;

Redakcja: Marlena Łopatka, Ewelina Siejak, ks. Maciej Musielak CM;

Redakcja zastrzega sobie prawo do korekty nadesłanych tekstów.

<http://www.mlodziemaryjna.pl> / www.facebook.com/WMMPolska/